

Overweging Logion 22

Jezus zag kleine kinderen die gezoogd werden. Hij zei tot zijn leerlingen, zij die net als hem het hoogste principe, de liefste toon willen uitdrukken en deze willen volgen tot in de praktijk.

Hij zei deze kleine kinderen die gezoogd worden zijn als zij die het Koninkrijk binnengaan. Het is dus mogelijk om het Koninkrijk binnen te gaan. Niet enkel weet hebben van Liefde of Waarheid maar binnen te gaan in het Koninkrijk en te delen in het licht.

Als we worden als kinderen die gezoogd worden opent zich deze realiteit voor ons. Wat is dat dan zijn als kinderen die gezoogd worden.

Kinderen zijn volkomen expressie van dat wat er is op dit moment. Er is geen plan, geen overdenking, geen handigheidje. Een kind drukt zonder bedoeling uit wat er leeft en is. Als er honger is dan is er honger.

In het vervullen van zijn behoefte is het kind afhankelijk van zijn ouders, zijn moeder. Zij reageert op de expressie van het kind en voedt het, verschoont het, koestert het als het nodig is.

Om onze ziel te laven in zijn honger naar licht, liefde en waarheid zullen we volkomen expressie moeten worden van dit verlangen om de juiste voeding te krijgen. Hier is geen reserve of slimigheid, hier telt de volkomenheid.

In eerste instantie lijkt dit dus een alles of niets verhaal.

Dit herken ik in mijn leven. Steeds wordt mij gevraagd waar luister je naar. Welke stem volg je, in de expressie van je dagelijkse leven.

Als ik luister naar de Liefde durf ik dan hikkend mijn waarheid te bekennen of mijn ongelijk toe te geven. Durf ik toe te geven wat mijn grenzen zijn of durf ik weerstand te bieden aan de druk die mij aanzet tot een voortdurend maximaal presteren of stap ik uit de tredmolen.

Jezus zegt nog meer. Hij geeft aanwijzingen over hoe we tot volkomenheid kunnen komen.

Als jullie twee tot een maken en als jullie de binnenkant maken als de buitenkant en de bovenkant als de onderkant en wanneer jullie het mannelijke en het vrouwelijke een maken, zodat het mannelijke niet langer mannelijk is en vrouwelijke niet vrouwelijk.

Jezus geef in deze zin vijf voorbeelden van

- hoe je in de vanzelfsprekende expressie kunt komen die lijkt op die van een kind. Hoe je doorgang kunt geven aan je innerlijk weten.

Hij begint met de zin als jullie twee tot een maken. Dat is naar mijn idee het thema van deze logion. Twee tot een maken. Naar mijn idee kennen we allemaal dat we onszelf ervaren als twee en niet als een. We beleven onszelf als diegene die kijkt naar de wereld, naar de ander en er is afstand tussen mij en die ander en er zijn ideeën over de ander.

Wat doe je? Laten we ons leiden door onze beelden of is er dwars door die beelden heen ruimte voor ontmoeting en de mogelijkheid dat het anders is. Anders dan je verwacht dat het zal zijn en waar je op al wat op speculeert. Anders dan iedere voorstelling.

Als de voorstelling breekt dan kan het licht binnenkomen. En ineens ben je samen met die ander en zijn er even geen twee maar een.

Als jullie de binnenkant maken als de buitenkant.

Ik ken een plek in mijzelf waar ik me kan terugtrekken. Ik denk dan dat als ik daar ben niemand me kan zien en dat ik daar dingen, zaken kan neerleggen en dat het daar veilig is. Als ik er ooit aan toe kom dan pak ik het wel op.

Ik kreeg daar last van want het bleef zeuren op de achtergrond. Ik ontdekte dat ik feitelijk mijn eigen onveiligheid schiep en dat ik anderen aan het testen was of zij wel te vertrouwen waren.

Het beginpunt is dat ik iets achterhield. Ik was niet betrouwbaar. Toen ik daar mee ophield werd de wereld ineens anders. Ik voelde me veiliger en durfde de ander makkelijker te vertrouwen. Het hele issue verdween eigenlijk.

De binnenkant is niet iets anders dan de buitenkant we maken er iets anders van als je daar mee ophoudt dan verdwijnt dat. Dan wordt de binnenkant de buitenkant en andersom.

Zo is het ook met de bovenkant en de onderkant.

We kunnen wijzen naar de hemel als daar en dan is de aarde hier. We kunnen verschil aanbrengen tussen het heilige en wereldse maar er is maar een leven waarin het heilige en wereldse zich voordoet.

Ik kan in mijzelf een onderscheid maken tussen het gewenste en ongewenste tussen hoe ik wil zijn en hoe is eigenlijk ben.

Als ik zondag na een dienst thuis kom voel ik me hemels en vol verrukking en dan kom ik thuis en voor ik het weet ben ik geïrriteerd of heb ik mijn stem net wat te veel verheven naar mijn kinderen.

Ik ben zo gewend om dat als niet hemels te beschouwen als het ongewenste. **Als het gezien wordt vanuit de stille achtergrond** wordt het ornament, versiering, onderdeel van de werkelijkheid en geen afscheiding van de werkelijkheid.

Je wordt als meisje of als jongen geboren Daar kun je niets aan doen, daar heb je niet voor gekozen. Je wordt een van de twee. Toch zegt Jezus dat we het mannelijke en vrouwelijke een moeten maken en dat doen we doordat we het mannelijke niet langer zien als het mannelijke en het vrouwelijke niet langer als vrouwelijk.

Iedere cultuur draag duidelijke beelden met zich mee over de vermeende tegenstelling tussen man en vrouw.

De bijbel begint met het verhaal over de schepping maar al ras komt daar ook een verhaal over de man en vrouw. Er wordt wel gezegd dat Adam en Eva in het paradijs een waren totdat ze zich verborgen voor de Eeuwige en ze zich bewust werden van hun naaktheid. Dit wordt wel gezien als het moment dat ze uit het Paradijs vielen.

In ons opgroeien zullen we in eerste instantie geneigd zijn om ons te voegen naar de beelden die we aangereikt krijgen in onze cultuur. Beelden over hoe we ons horen te gedragen. Het veilige pad tot dat we merken of ontdekken in onszelf dat we anders gebakken zijn.

Welke weg volg je dan of durf je te gaan.

Zodra je volgt wat je diep van binnen hoort, je beste weten je liefste stem, zal er verlossing zijn van knellende banden en is er toegang tot eenheid, het paradijs .

In die eenheid verschijnt telkens weer de slang die ons verleid om een weg gaan van zekerheid en en te willen weten en op zeker te spelen, dan wordt het verschil geschapen.

Tot dat we daar weer aan ontdekt worden doordat de Eeuwige vraagt: waar ben je. Je wordt ontdekt en dwars door onze schaamte heen is het mogelijk om ons zelf te bekennen zonder ons te laten leiden door beelden die vertellen hoe we moeten zijn

De slang als het dynamische principe die telkens weer verschijnt en onze gemeente rust verstoort. De slang is onderdeel van het Paradijs. Het dynamische, verstorende principe is niet iets om uit de weg te gaan of te vermijden met een heilig vermijndend leven.

Het is onderdeel van de ene werkelijkheid waarin we leven en zijn.

We keren terug tot eenheid als we kunnen zien wat is de roerloze achtergrond, het liefdevolle oog wat nooit slaapt met daarin de werveling , de dynamiek. Het vele in het ene. Samen spelen we het spel van de ervaring. In de diepte zijn we allemaal verbonden, in de expressie zien we verschillen.

Omarm met de overgave van een kind en schenk net zoveel liefde aan het ongewenste als aan het gewenste. Dat is de weg tot eenheid.

Amen